

Føroyskir pensionistar javnsettir við danir

Løgtingsvalið verður meira avgerandi fyri Føroya fólk enn tað fólkatingsval, sum hevur verið. Tað tykist sum tað enn einaferð verður frammaliga ein spurning um loysing ella samband.

Fyri meg er tað eingin loyna, at eg ikki gangi við til eina loysing við teimum avleiðingum, sum vilja fylgja í kjalarvørrinum av einari slíkari avgerð.

Teir flokkar, sum í ramasta álvara hava lýst loysing í sínari valskrá, hava skyldu her og nú at kunna Føroya fólk um, hvørjar avleiðingar verja.

Hvørjar fyrimumir vilja vit fáa og hvørjar vera avleiðingar, verður loysingin ein veruleiki.

Er loysingin veruleiki, so vendist ikki við aftur.

Tí má ein seta spurningin, hvussu skulu vit

figgja eina slíka avgerð.

Hvussu verður lønarlagið her á landi? Hvat verður tað at kosta hvørjum

húsarhaldi? Hvussu við okkara ungdomi, sum

skal søkja sær útbúgving og ikki at gloyma,

hvussu við okkara eldru og sjúku. Hetta, sum

her er nevnt, er fyri meg týðningarmikið.

Ein loysing er ikki bara at bliva leysur av

Danmark, tí tað vera avleiðingar, sum koma at

kosta og tað vil merkjast hjá hvørjum einasta

húsarhaldi, og tey, sum ringast vilja vera fyri, eru

okkara pensionistar, sum frammanundan eru illa

fyri, og sum ikki hava liviligar samskiðir, sum tað

sömur seg einum framkomnum landi.

Tey vera ringast fyri, og so okkara ungdomur,

sum skal søkja sær útbúgving. Hvar skal hann

fara og hvør skal gjalda hansara útbúgving. Sum

nú er havið við føroyingar sum sømdir, sum hin

lesandi ungdomurin í hinum partinum av ríkinum.

Ein loysing utan trygdarnet verður ein

vanlukka fyri føroyska samfelagi.

Fólkatryggingin, sum landsstýrið eftir boðum

frá fólkaflakkinum verður ein trygging fyri tey

vælbjargaðu, teimum líkt, og sama verður fyri

tey, sum skulu hava eina útbúgving.

Tað er rætt, at vit ikki eru væl viðfarin av

dønum í samband við nógv umrødda bankamálið,

sum vegna kleyvarskap frá landsstýrissins síðu

nú er komið upp í kløtur, men tað eigur ikki at taka

grundarlagið undan einari framhaldandi sam-

vinnu, tí við føroyingar skulu í einum komandi

løgtingi taka støðu til tær

broytingar, sum eru neyðugar. Vit skulu hava eina meira frýlta skipan, sum verður førd fram til tíðarinar krøv, har føroyingar í ríkisfelagsskapi við danir eiga somu rættindi sum danir.

Vit hava tað á mongum

økjum. Okkara ungdomur

hefur í dag somu rættindi

til lestur við okkara

ungdomi, sum skal søkja

sær útbúgving og ikki at

gloyma, hvussu við okkara

eldru og sjúku. Hetta, sum

her er nevnt, er fyri meg

týðningarmikið.

Ein loysing er ikki bara

at bliva leysur av Danmark,

tí tað vera avleiðingar, sum

koma at kosta og tað vil

merkjast hjá hvørjum einasta

húsarhaldi, og tey, sum

ringast vilja vera fyri, eru

okkara pensionistar, sum

frammanundan eru illa

fyri, og sum ikki hava

liviligar samskiðir, sum tað

sömur seg einum fram-

komnum landi.

Tey vera ringast fyri,

og so okkara ungdomur,

sum skal søkja sær útbúgving.

Hvar skal hann fara og

hvør skal gjalda hansara

útbúgving. Sum nú er havið

við føroyingar sum sømdir,

sum hin lesandi ungdomurin

í hinum partinum av ríkinum.

Ein loysing utan trygdarnet

verður ein vanlukka fyri

føroyska samfelagi.

Fólkatryggingin, sum

landsstýrið eftir boðum

frá fólkaflakkinum verður

ein trygging fyri tey

vælbjargaðu, teimum líkt,

og sama verður fyri tey,

sum skulu hava eina

útbúgving.

Tað er rætt, at vit ikki

eru væl viðfarin av

dønum í samband við

nógv umrødda bankamálið,

sum vegna kleyvarskap

frá landsstýrissins síðu

nú er komið upp í kløtur,

men tað eigur ikki at

taka grundarlagið undan

einari framhaldandi

Sverre Midjord,
valevni Javnaðarflokksins
í Suðuroynni

Loysing og hvat so?

Eins og undan fólkatingsvalinum hava loysingarhugaðar røddir dúgliga verið frammi og funnist at ríkisfelagsskapinum. Ført hevur verið fram ferð eftir ferð, at tíðin er farin frá hesum felagsskapi, og at nú er stundin komin at loysingini.

Sjálvur kann eg fult og heilt taka undir grunnsjónarmiðinum, at vit eiga at læra at standa á egnum beinum og klára okkum sjálvi. Men eg sakni alla tíðina, at tosið um at loysa kemur longur enn bert til sjálva loysingina.

Tað er lætt og púra ókeypis at tosa um loysingina. Men verri verður, tá tað snýr seg um at fortelja fólk, hvussu vit skulu bera okkum at aftan á loysingina.

Hvar er uppskriftin uppá, hvussu vit skulu fáa okkara samfelag at halda fram á sama støði, sum tað hevur í

dag? Hana havi eg enn ikki sæð!

Innan fyri ríkisfelagsskapin kunnu vit saktans læra at standa á egnum beinum, og tað er væl eisini hugskotið aftan fyri sjálvan ríkisfelagsskapin!

Men vit eru ein so lítill tjóð, at vit skulu skerja okkara livistøði munandi, um vit skulu gera okkum nakrar vonir um at halda fast við allar teir fyrimumir og møguleikar vit hava í ríkisfelagsskapinum.

Hvussu við møguleikunum hjá okkara ungu at sleppa fram at víðari lestri? Ella hvussu við møguleikunum hjá okkara sjúku at fáa neyðugu hjálpin, tá okkara egna sjúkrahúsverk ikki strekkir til?

Eg eri sannførdur um, at eingin av loysingarmonnum hevur hug at ofra sína egna vælveru og sít egna

livistøði, tá vit ein dag kanska veruliga koma fram at koma fram at hesi góðu

loysingini!

Tí eftirlýsi eg at hoyra eitt sindur um, hvat vit hava at seta í staðin fyri tað, vit hava nú. Tað má vera fyrsta treytin, at loysingarfólk gera øllum tað greitt, heldur enn bert at tosa út í tóman heim um eina loysing, sum um eingin skuldi góldið fyri hana.

Sum er, hava vit ein góðan ríkisfelagsskap við hópum av møguleikum. Hesum borgar Sambandsflokkinum sum einasti flokkur fyri! Stuðlið tí hesum flokki, heldur enn at stuðla tóma loysingartósnum, sum ikki torir at nerta við fylgjarnar av loysingini!

Við sambandskvøðu og ynskjum fyri øll um einar góðar páskir!

Heðin Mortensen
Valevni sambandsflokksins

Lesarabrøv

Hungur og hall

Tað eru nógv familjur við børnum og einstøk, sum í dag kenna til hungur og hall, og sum teir vælbjargaðu spekulantarnir ikki vilja kennast við í tí dagliga.

Tað eru í dag fleiri og fleiri, sum ikki klára at svara hvørjum sít rættstundis, og sum ikki hava so góðar fortreytir og grundarlag sum vælbjargaðir spekulantar.

Tað sæst væl, hvør verður raktur av hungri og halli. Tak tey arbeiðsleysu, tey stóku, avlamispensionistar, fólkapensionistar og mong onnur. Tað eru ikki

øll hesi, sum í dag hava nógv mikið at drekka og eta tryggja máltíðir um dagin og hava ikki nógv mikið av peningi í dag at liva fyri.

Tað eru allir hesir vælbjargaðu spekulantar, ið oyðileggja teimum lívið og heilsuna í dagliga lívinum. Tá tey ikki fáa síni grundlógartryggingu manna- og javnstøðurættindi kring landið.

Tað at uppliva hungur og hall hevur ein sjálgur upplivað og hvørjar fylgjurnar eru at falla um av svong, tá ein ikki hevði tókan pening til drekka og mat, og hvørt ein síðani snaði fløskur at selja.

Tað, at ein hevur livað upp á borg nú í fleiri ár, hevur hjálpt einum at koma uppundan, og tá ið ein byrjaði at drekka og eta náttúru- og plantuúrdráttir, ið hava givið einum betri heilsu og økta vælveru í tí dagliga.

Tað gongur framá at

vinna á peningatrøngd við at sleppa sær av við tey, ið ein skyldur pening, so at ein í framtíðini kemur at vera óheftur við at fáa figgiar- og peningafrelsi.

Tað eru eisini mong, sum ikki hava ráð at keypa klæði og skógvar og fáa vaskað síni klæði og at forsalla skógvar, og er tað hugstoytt, tá ið vælbjargaðu spekulantarnir ikki vilja síggja slíkan veruleika í eygum.

Tað eru so mong, ið ikki orka at stríðast við teir ráðandi almanna/lands/kommunalu- og ríkismyndugleikar í Havnini, ið ikki duga at seta seg inn í, hvussu tað er í dag at uppliva hungur og hall, ið mong dagliga stríðast við.

Tað vóru mong, ið flýddu av landinum, tí tað var ikki

livandi her á landi. Mong eru síðan leitað heim aftur, meðan onnur sleit ikki koma heim aftur, men eru byrjað av nýggjum í øðrum londum.

Tað eru mong, sum røyna at liva og virka bíliga á skynsamasta hátt kring landið, sum ikki hava ráð til at liva í sús og dús sum vælbjargaðu spekulantarnir og børnini hjá teimum, sum ein hevur funnist at í talu og skrift.

Hans Birgir Hansen

P.S.: Bakari, caféir og matstovur tveita nógvan mat burtur hvørt kvøld.

H.B.H.

Røðir í SvF

Aftursvar til lesarabrøv »Til Sjónvarp Føroya« undirskrivað »Ein irriteraður hyggjari«.

Viðkomandi legði Sjónvarp við undir at stýra ræðingum mitt í øllum. Tær nevndu røðirnar vóru: »Vit halda saman«, »Beverly Hills« og »Wendy« og at enda enska røðin »Vinarbandið«.

Nú er tað soleiðis, at hesar røðir er keyptar frá TV2 og Sjónvarp við má

laga seg eftir TV2 skránni.

Røðin »Vinarbandið« varð steðgað, tí at TV2 tók røðina av skránni vegna ov lág hyggjaratøl. Og ikki var gjørligt at fáa teir frestandi fyra partarnar, fyrr enn teir vóru sendir í TV2. Hetta hevur Sjónvarp við boðað hyggjarunum frá í sendingini SvF um SvF. TV2 lovar at seta røðina á aftur skránni í mai/juni mánað. Og ætlanin er tá at endursenda frá 6. part í SvF.

Røðin »Wendy« var í 65 pørtum sambært TV2 skránni og teir eru allir

sendir. Pratur 65:65 varð sendur hóskvöldið 19.2.98 kl. 19.30. Í løtuni endursendir TV2 røðina.

»Vit halda saman« var í 25 pørtum sambært TV2 skránni og teir eru allir sendir. Partur 65:65 varð sendur hóskvöldið 19.2.98 kl. 19.30. Í løtuni endursendir TV2 røðina.

»Vit halda saman« var í 25 pørtum og seinasti partur varð sendur í SvF leygardagin 28.2.98. Í løtuni hevur TV2 ein steðg við røðini. At enda »Beverly Hills

90210«, sum vit hava keypt. Og fara at senda skjótast gjørligt.

Sjónvarp við hevur ætlanir um at keypa framhald av øllum hesum nevndu røðunum, um TV2 sendir framhald av teimum.

Sjónvarp Føroya
Skrádeildin

Ivan Niclasen,
programleiðari